

Música perquè se'ls despertin tots els sentits

Concerts en què la música s'escolta, pren forma i es toca

LAURA PINYOL

FOTO: PERE TORDERA

El servei educatiu de L'Auditori programa, des de l'any 2000, produccions pensades per a famílies i criatures que busquen desbordar l'experiència d'assistir a un concert. Les posades en escena, els moviments dels músics, la il·luminació i els diferents elements escènics que hi prenen part persegueixen captar l'atenció de manera continuada, i no només l'auditiva.

Tifònics ha estat l'últim espectacle que s'hi ha pogut veure, a càrrec de la Banda Municipal de Barcelona. Més de cinquanta músics vestits com si fossin científics –en bata blanca, simulant un laboratori, cadascun amb el seu instrument– movent-se per l'escenari i la platea, escapant-se de totes les lleis ortodoxes de l'ordre orquestral i interactuant amb el públic, han ofert l'obra *Bestiari* –ja estrenada l'any passat–, escrita per nou compositors diferents i que inclou fragments de *L'arca de Noè* de Xavier Montsalvatge. Cadascuna de les peces respon a noms d'animals: la puça, el simi, el tiranosaur, l'elefant, el camaleó o el gat. A la música dels instruments propis de la banda cal afegir-hi les pilotes de ping-pong, els taps de suro o els globus, en un espectacle innovador dissenyat per Álvaro de la Peña, premi Ciutat de Barcelona del 2012 de Dansa.

Assumpció Malagariga, la responsable del servei educatiu, explica que els espectacles estan pensats “per comunicar-se amb el públic: tocar, mirar i interactuar amb tot l'auditori en un esforç important dels músics, que fan molt més del que solen fer quan interpreten, i que té un gran reconeixement del sector”. El mateix objectiu persegueix la pròxima proposta, *Bran-re-vent-tant*, que es podrà veure del 10 al 15 de març, amb coreografia de Sol Picó, inter-

EXPERIÈNCIES. *Tifònics* ha estat l'última proposta de L'Auditori Educa.

Són espectacles pensats per comunicar-se amb el públic: tocar, mirar i interactuar

L'Auditori Educa busca coordinar i dinamitzar l'educació musical

pretada també per la Banda de Barcelona i que posarà més de 60 músics a l'escenari amb la idea que “ballin el repertori divers de músiques catalanes”, des de la música antiga, la tradicional, la de cambra o la pròpia de banda, i que l'any passat ja va tenir un gran èxit de públic.

El 6 d'abril arribarà l'*Orquestra't*, en què la posada en escena canvia perquè els intèrprets són el conjunt de l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. En aquest cas, “hi ha menys implicació dels músics en l'escenografia”, però dues ballarines a l'escenari projectaran els seus moviments en pantalla d'acord amb la música seleccionada.

Les propostes de L'Auditori Educa tenen el denominador comú de coordinar i dinamitzar l'educació musical al conjunt de Catalunya. Promouen la renovació, la reflexió i el canvi per acostar la música al públic. Per això, els concerts i les activitats busquen fer gaudir de les audicions en directe tant si els destinataris són infants com adults, i tant si tenen coneixements musicals com si no. Al final, la música és un llenguatge que connecta amb tothom.

Et toca a tu Música amb valors

La 3a edició del concert *Et toca a tu* reunirà 200 infants i joves que participen en projectes d'integració social, en un concert amb l'Orquestra Simfònica de Barcelona. Hi participen els joves del Casal dels Infants del Raval i de Santa Coloma de Gramenet, que fan música de percussió amb pilotes de bàsquet, i l'Orquestra Simfònica de les Escoles de l'Hospitalet, que integra alumnes de primària i secundària en un projecte social de l'Escola de Música - Centre de les Arts d'aquesta ciutat amb l'objectiu de democratitzar l'accés a l'educació artística i la cohesió social. Estrenaran l'obra *Kanon versus Canon*, del compositor Octavi Rumbau. És el primer cop que l'OBC toca una obra del que es coneix com a música concreta, escrita a partir de sons urbans enregistrats pels nens i nenes en diferents llocs de la ciutats i integrats en l'obra del compositor. El concert, que compta amb el suport de la Diputació de Barcelona i la Caixa d'Enginyers, podrà veure's i ser escoltat el 28 de març.

L'explorador reprimat

Jaume Funes

De Rasquera a Montevideo

La setmana passada la portada d'aquest diari obria amb el titular “Cap a la despenalització del cànnabis”. En l'interior, amb algunes imprecisions, informava sobre el “canvi de rumb” que s'estava produint a l'Amèrica del Sud i del Nord i sobre la creació d'una comissió de debat al Parlament de Catalunya. En llegir les pàgines recordava un vell text (de fa deu anys) titulat “Cap a la normalització dels discursos sobre el cànnabis. Propostes per a una reflexió sensata sobre com ajudar els adolescents en les seves relacions amb les drogues”. En aquell article demanava que, abandonat l'alarmisme que havia presidit l'abordatge de les drogues en dècades anteriors, convenia no caure en la ceguesa *passota* sobre què estava passant a l'entrada d'una nova dècada. Deia que era urgent construir un discurs educativament positiu sobre els porros. En cas contrari, algun dia els EUA canviarien el discurs de la seva croada contra les drogues i ens agafarien sense saber què dir quan els adolescents reivindicuessin la bondat d'una *maria* que havia deixat de ser perseguida.

Deures pendents

I som aquí, sense haver fet els deures. Ara molts adolescents ja no ens diran tan sols que l'herba és bona perquè cura el càncer, també insistiran que a molts països es pot comprar legalment. Nosaltres, evidentment, no sabrem com passar de dir que la droga és dolenta a explicar que tot depèn de com es relacionin amb ella. Fins i tot és possible que alguns que no tenien interès pel tema passin a tenir-ne i haurém de fer cara de pòquer davant de les seves preguntes curioses. Tot i que el més probable serà que, com fa temps que passa, la majoria ja no es refuin de nosaltres i segueixin construint el seu univers *porrero* lluny de les nostres argumentacions adultes.

Tampoc fóra bo que els legisladors, posats a pensar com regular el cànnabis d'una altra manera, pensessin tan sols en els aspectes comercials o en la defensa de les llibertats individuals com demana el llobi de les associacions cannábiques. Mentre posem alguna racionalitat a la norma potser arribarà l'hora de pensar en els arguments per convèncer els adolescents que s'esperin a consumir, que canviïn la manera de fer-ho o ho deixin quan encara hi són a temps. Sense oblidar que la irracionalitat segueix i la nova llei del ministre Fernández està a punt per posar moltes de més de mil euros a qui fumi o porti *maria* a sobre.

Jaume Funes és psicòleg, educador i periodista

